

Організація Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури

**ГЛОБАЛЬНА КОНВЕНЦІЯ
ПРО ВИЗНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

[Проект ухвалено: 22 березня 2019]

ПРЕАМБУЛА

Сторони Конвенції:

Натхненні взаємним бажанням посилити освітні, географічні, гуманітарні, культурні, наукові та соціально-економічні зв'язки між сторонами Конвенції та діалог між регіонами, зміцнити їхні інструменти та практики визнання;

Пригадуючи, що Конституція Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури визначає, що метою Організації є «сприяння миру і безпеці шляхом пропагування співпраці між націями через освіту, науку і культуру»;

Враховуючи положення Статуту Організації Об'єднаних Націй 1945 року; Декларації прав людини Організації Об'єднаних Націй 1948 року; Конвенції Організації Об'єднаних Націй про статус біженців 1951 року та її Протоколу 1967 року; Конвенції про статус осіб без громадянства 1954 року; Конвенції Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про боротьбу з дискримінацією в галузі освіти 1960 року, зокрема, її статті 4а; Міжнародного пакту Організації Об'єднаних Націй про економічні соціальні та культурні права 1966 року; Конвенції Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про технічне та професійне навчання 1989 року; Конвенції Організації Об'єднаних Націй про права корінних народів 2007 року;

Спираючись на Рекомендації Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про визнання навчання та кваліфікацій у вищій освіті 1993 року; Рекомендації Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури щодо статусу викладачів вищої освіти 1997 року; та Рекомендації Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про науку та наукових працівників 2017 року;

Грунтуючись на Регіональних конвенціях Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про визнання кваліфікацій у сфері вищої освіти;

Підтверджуючи зобов'язання сприяти інклюзивній та рівноправній якійсній освіті на всіх рівнях, а також забезпеченню можливостей навчання протягом усього життя для всіх;

Усвідомлюючи зростання міжнародної співпраці у сфері вищої освіти, мобільності студентів, працівників, професіоналів, дослідників та науковців, а також зміни у сфері наукових досліджень, різних формах, методах, розробках та інноваціях у викладанні та навчанні;

Розглядаючи вищу освіту, що її забезпечують як державні, так і приватні заклади, як суспільне благо та громадську відповідальність, і усвідомлюючи необхідність дотримуватись принципів академічної свободи та автономії закладів вищої освіти та відстоювати їх;

Вважаючи, що міжнародне визнання кваліфікацій вищої освіти сприятиме взаємозалежному навчанню та розвитку знань шляхом мобільності учнів та студентів, науковців, наукових досліджень та дослідників, працівників і фахівців, а також зараджуватиме посиленню міжнародної співпраці у сфері вищої освіти;

Поважаючи культурне розмаїття сторін цієї Конвенції, в тому числі відмінності в освітніх традиціях та цінностях вищої освіти;

Бажаючи дати відповідь на потребу у Глобальній конвенції про визнання кваліфікацій вищої освіти з метою доповнення Регіональних Конвенцій Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури з визнання кваліфікацій вищої освіти та посилення зв'язності між ними;

Усвідомлюючи потребу пошуку спільних практичних та прозорих рішень для покращення глобальних практик визнання в усьому світі;

Розуміючи, що ця Конвенція сприятиме міжнародній мобільності, а також спілкуванню та співпраці щодо чесних та прозорих процедур

визнання, забезпечення якості та академічної доброчесності у вищій освіті на глобальному рівні,

Домовилися про таке:

РОЗДІЛ I. ВИЗНАЧЕННЯ ТЕРМІНІВ

Стаття I.

У цій Конвенції застосовуються такі терміни та їхні визначення:

Доступ (до вищої освіти): право, що надається будь-якій особі, яка має відповідну кваліфікацію, для подання заявки до розгляду з метою прийому на навчання на рівні вищої освіти.

Прийом (до закладів вищої освіти і програм): акт або система, що дозволяє кваліфікованим заявникам отримувати вищу освіту у відповідному закладі та/або на відповідній програмі.

Заявник:

а) особа, яка подає заявку про оцінку та/або визнання компетентним органом з визнання кваліфікації, часткового навчання або попередньої освіти, або

б) суб'єкт, який діє з дозволу та від імені фізичної особи.

Оцінка: оцінка кваліфікації, часткового навчання або попередньої освіти заявника компетентним органом, відповідальним за оцінку кваліфікації.

Компетентний орган: фізична або юридична особа, яка має повноваження, здатність або владу виконувати зазначену функцію.

Компетентний орган з визнання: суб'єкт, який відповідно до законів, нормативно-правових актів, політики або практики сторони Конвенції оцінює кваліфікацію та/або приймає рішення про визнання кваліфікацій.

Складові частини сторони Конвенції: офіційні установи на рівні субнаціональних юрисдикцій, такі як провінції, штати, округи або кантони,

відповідно до статті XX (б) Конвенції про федеральні або неунітарні конституційні системи.

Забезпечення транскордонної освіти: всі форми надання послуг, які передбачають рух людей, знань, програм, постачальників освітніх послуг та навчальних програм через кордони сторін цієї Конвенції, включаючи також послуги, які пройшли сертифікацію якості: присвоєння міжнародних спільних ступенів, транскордонна вища освіта, транснаціональна освіта, офшорна освіта та освіта без кордонів.

Переміщена особа: особа, вимушена змінити місце проживання, навколишнє оточення та професійну діяльність на інше місце проживання або середовище.

Система формальної освіти: система освіти сторони Конвенції, в тому числі всі національні та субнаціональні офіційно визнані організації, відповідальні за освіту, а також державні та приватні навчальні заклади на всіх рівнях, визнані компетентними органами сторони Конвенції, як такі, що є уповноваженими надавати послуги з навчання та інші послуги, пов'язані з освітою.

Формальна освіта: навчання, отримане в результаті діяльності у рамках структурованого навчального середовища, що завершується набуттям формальної кваліфікації, яка присвоюється закладом освіти, визаним компетентними органами сторони Конвенції, як такий, що має право надавати вищезазначені послуги.

Вища освіта: всі типи навчальних програм або набори курсів навчання на рівні після закінчення середньої освіти, які визнані компетентними органами сторони Конвенції як такі, що належать до її системи вищої освіти.

Заклад вищої освіти: установа, яка надає вищу освіту і визнається компетентним органом сторони Конвенції, або її складової частини, що належить до її системи вищої освіти.

Програма вищої освіти: вища освітня програма, визнана компетентним органом сторони Конвенції або її складової частини, що належить до її системи вищої освіти, успішне завершення якої передбачає набуття здобувачем освіти кваліфікації вищої освіти.

Інформальна освіта (самоосвіта): навчання, яке відбувається поза формальною системою освіти і є результатом щоденної діяльності, пов'язаної з роботою, родиною, місцевою громадою або дозвіллям.

Міжнародний спільний ступінь: форма надання транскордонної освіти, окремий ступінь, визнаний і наданий спільно після завершення інтегрованої, скоординованої та спільно здійсненої програми двома або більше закладами вищої освіти, що належать до більш ніж однієї країни.

Результати навчання: набуті знання та навички здобувачів освіти після завершення навчального процесу.

Освіта впродовж життя: процес, що стосується всіх видів освітньої діяльності, формальних або неформальних, які охоплюють весь період життя з метою вдосконалення та розвитку людських здібностей, знань, навичок, установок і компетенцій.

Мобільність: фізичний або віртуальний рух осіб поза межами своєї країни з метою навчання, дослідження, викладання або роботи.

Неформальна освіта: навчання, що відбувається в межах освіти або підготовки кадрів з наголосом на трудове життя, яке не належить до формальної системи освіти.

Нетрадиційні форми навчання: формальні, інформальні та неформальні механізми надання освітніх програм та організації навчальних заходів, які не передбачають безпосередній контакт між надавачем освіти та здобувачем освіти.

Часткове визнання: часткове визнання повної завершені кваліфікації, яка не може бути визнана компетентним органом з визнання у повному обсязі з огляду на суттєву різницю.

Періоди навчання: будь-яка частина програми вищої освіти, яка пройшла процедуру оцінки, хоча сама по собі не є повною програмою, проте надає значного набуття знань, умінь, навичок і компетенцій.

Попередня освіта: досвід, знання, навички, переконання та компетенції, яких особистість набула в результаті формального, інформального або неформального навчання, що оцінюється відповідно до заданих результатів навчання, цілей або стандартів;

Кваліфікація:

(а) **Кваліфікація вищої освіти:** будь-який ступінь, диплом, сертифікат або свідоцтво, видані компетентним органом, що засвідчує успішне завершення програми вищої освіти або підтверджує попередню освіту (за можливості);

(б) **Кваліфікація, що надає доступ до вищої освіти:** будь-який ступінь, диплом, свідоцтво видані компетентним органом, що підтверджує успішне завершення освітньої програми або попередню освіту (за можливості) та надає власнику підставу претендувати на вступ до вищої освіти.

Кваліфікований заявник: особа, яка відповідає встановленим критеріям та вважається такою, яка має право для подання заявки на вступ до вищої освіти.

Кваліфікаційна рамка: система класифікації для оприлюднення та організації кваліфікацій з підтвердженою якістю за набором критеріїв.

Забезпечення якості: постійний процес, за допомогою якого компетентні органи влади оцінюють якість системи, закладу або програми вищої освіти для того, щоб зацікавлені сторони були впевнені, що прийнятні освітні стандарти постійно підтримуються і утверджуються;

Визнання: офіційне визнання компетентним органом з визнання справжності та академічного рівня іноземної освітньої кваліфікації або

часткового навчання, або попередньої освіти з метою надання заявнику крім іншого:

- а) права претендувати на вступ до вищої освіти та/або
- б) можливості претендувати на працевлаштування.

Регіон: регіон, визначений у регіональній класифікації Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, з метою реалізації Організацією регіональної діяльності, а саме: Африка, Арабські Держави, Азіатсько-Тихоокеанський регіон, Європа, Латинська Америка і Карибський басейн.

Регіональні конвенції про визнання: конвенції Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури про визнання кваліфікацій вищої освіти в кожному із регіонів Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, в тому числі Середземноморська конвенція.

Вимоги:

(а) **Загальні вимоги:** умови, які повинні бути виконані для доступу до вищої освіти або до її окремого рівня, або для присвоєння кваліфікації вищої освіти на окремому рівні;

(б) **Спеціальні вимоги:** умови, які повинні бути виконані на додаток до загальних вимог, для того, щоб отримати допуск до певної програми вищої освіти, або для отримання спеціальної кваліфікації вищої освіти в певній галузі навчання.

Суттєва різниця: суттєва різниця між іноземною кваліфікацією та кваліфікацією сторони Конвенції, яка, найімовірніше, перешкоджатиме заявникові досягти успіху у бажаній діяльності, в тому числі у подальшому навчанні, дослідницькій діяльності або працевлаштуванні.

РОЗДІЛ II. ЦІЛІ КОНВЕНЦІЇ

Стаття II

Спираючись на результати перегляду та попередні досягнення Регіональних конвенцій про визнання, з метою покращення координації цілями цієї Конвенції визначено такі:

1. Сприяти міжнародному співробітництву у сфері вищої освіти та зміцнювати його.

2. Підтримувати міжрегіональні ініціативи, політику та інновації щодо міжнародного співробітництва у сфері вищої освіти.

3. Сприяти глобальній мобільності та зміцненню статусу вищої освіти заради взаємного блага власників кваліфікації, закладів вищої освіти, роботодавців та інших залучених установ сторін Конвенції, усвідомлюючи та поважаючи різноманітність систем вищої освіти сторін Конвенції.

4. Розробити інклюзивну глобальну рамку для справедливого, прозорого, ґрунтовного, послідовного, своєчасного та надійного визнання кваліфікацій вищої освіти.

5. Поважати, підтримувати та захищати автономію та різноманітність закладів вищої освіти та систем.

6. Сприяти довірі та впевненості щодо якості та надійності кваліфікацій, у тому числі через добросовісність та етичні практики.

7. Сприяти розвитку культури забезпечення якості у закладах вищої освіти та системах освіти, розбудовувати інфраструктуру забезпечення надійності, послідовності та компліментарності щодо якості освіти, рамок кваліфікацій і визнання кваліфікацій з метою сприяння міжнародній мобільності.

8. Сприяти розробці, збору та обміну доступною, актуальною, надійною, прозорою та відповідною інформацією, взірцевими практиками між зацікавленими установами сторін Конвенції та між регіонами.

9. Шляхом визнання кваліфікацій сприяти забезпеченню інклюзивного та рівноправного доступу до якісної вищої освіти, а також

можливостей навчання протягом життя для всіх, включаючи біженців та переміщених осіб.

10. Оптимізувати використання людських та освітніх ресурсів у глобальному масштабі з метою забезпечення освіти для сталого розвитку, сприяти структурному, економічному, технологічному, культурному, демократичному та соціальному розвитку всіх суспільств.

РОЗДІЛ III. ОСНОВНІ ПРИНЦИПИ ВИЗНАННЯ КВАЛІФІКАЦІЙ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стаття III

Для визнання кваліфікацій вищої освіти ця Конвенція встановлює такі принципи:

1. Фізичні особи мають право на те, щоб їхні кваліфікації оцінювалися з метою подання заявки на вступ на навчання або з метою працевлаштування.

2. Визнання кваліфікацій повинно бути прозорим, справедливим, своєчасним і недискримінаційним відповідно до правил і положень кожної сторони Конвенції та має бути доступним.

3. Рішення про визнання повинні ґрунтуватися на довірі, чітких критеріях, чесних, прозорих та недискримінаційних процедурах і підкреслювати принципову важливість рівного доступу до вищої освіти як суспільного блага, що відкриває доступ до працевлаштування.

4. Рішення про визнання базуються на відповідній, надійній, доступній і актуальній інформації про системи вищої освіти, установи, програми та механізми забезпечення якості, що надається компетентними органами сторін Конвенції, офіційними національними інформаційними центрами або подібними організаціями.

5. Рішення про визнання приймаються з належною повагою до різноманітності систем вищої освіти в усьому світі.

6. Компетентні органи з визнання, які здійснюють визнання, роблять це добросовісно, надаючи чіткі підстави для прийняття рішень, і мають механізми оскарження рішень щодо визнання.

7. Заявники, які прагнуть визнати свою кваліфікацію, надають адекватну та достовірну інформацію і документацію щодо присвоєної кваліфікації, а також мають право на апеляцію.

8. Сторони Конвенції зобов'язуються вживати заходів для викорінення всіх форм шахрайських практик щодо кваліфікацій вищої освіти шляхом спонукання до використання сучасних технологій та мережевих заходів між сторонами Конвенції.

РОЗДІЛ IV. ОБОВ'ЯЗКИ СТОРІН КОНВЕНЦІЇ

Ця Конвенція встановлює такі обов'язки сторін:

Стаття IV. Визнання кваліфікацій, що надають доступ до вищої освіти

1. Кожна сторона Конвенції з метою доступу до своєї системи вищої освіти визнає кваліфікацію та задокументоване або засвідчене попереднє навчання, отримане в інших сторонах Конвенції, що відповідає загальним вимогам доступу до вищої освіти в цих сторонах Конвенції, якщо не встановлена суттєва різниця між загальними вимогами доступу в стороні Конвенції, в якій була отримана кваліфікація, і такими саме в стороні Конвенції, де проходить визнання кваліфікації. В якості альтернативи достатньо, щоб сторона Конвенції надала можливість власнику кваліфікації, виданої в іншій стороні Конвенції, пройти процедуру оцінки цієї кваліфікації.

2. Кваліфікація, отримана в результаті навчання в межах визнаних нетрадиційних форм навчання, які підлягають механізмам порівняння щодо забезпечення якості, оцінюватиметься відповідно до правил та положень сторони Конвенції або її складової частини із застосуванням таких саме

критеріїв, які застосовуються до подібної кваліфікації, отриманої в результаті навчання на традиційній формі.

3. Якщо кваліфікація надає доступ тільки до певних типів закладів освіти або програм вищої освіти в стороні Конвенції, в якій була отримана кваліфікація, кожна сторона Конвенції надає власникам таких кваліфікацій доступ до подібних типів установ або програм, що належать до її системи вищої освіти за наявності та за умов відсутності суттєвої різниці.

Стаття V. Визнання кваліфікацій вищої освіти

1. Кожна сторона Конвенції визнає кваліфікацію вищої освіти, надану іншою стороною Конвенції, за винятком випадків встановлення суттєвої різниці між кваліфікацією, для якої проводиться визнання, і відповідною кваліфікацією сторони Конвенції, в якій проводиться визнання. В якості альтернативи достатньо, щоб сторона Конвенції надала можливість власникові кваліфікації вищої освіти, присвоєної в іншій стороні Конвенції, пройти процедуру оцінки цієї кваліфікації за запитом власника.

2. Кваліфікація вищої освіти, здобута в результаті навчання на визнаних нетрадиційних формах навчання, які підлягають механізмам порівняння щодо забезпечення якості, і які вважаються частиною системи вищої освіти сторони Конвенції, оцінюватиметься відповідно до правил та положень сторони або її складової частини, із застосуванням таких саме критеріїв, які застосовуються до подібної кваліфікації, отриманої на традиційній формі навчання.

3. Кваліфікація вищої освіти, набута шляхом транскордонної освіти, програм міжнародних спільних ступенів або будь-якої спільної програми, що здійснюється у більш ніж одній державі, з яких принаймні одна є стороною Конвенції, оцінюватиметься відповідно до процедур та нормативно-правових актів сторони Конвенції або її складової частини із

застосуванням таких саме критеріїв, які застосовуються до подібної кваліфікації, отриманої в результаті навчання в одній країні.

4. Визнання в стороні Конвенції кваліфікації вищої освіти, присвоєної в іншій стороні Конвенції, має призвести принаймні до одного з таких результатів:

а) надання особі права подати заявку на продовження освіти у закладах вищої освіти на тих самих умовах, що застосовуються до осіб, які мають кваліфікацію вищої освіти сторони Конвенції, яка проводить визнання;

б) надання власнику права користуватися кваліфікацією вищої освіти відповідно до законів і нормативно-правових актів сторони Конвенції, в якій проводиться визнання, або її складової частини.

Крім того, визнання та оцінка кваліфікацій можуть сприяти пошуку можливостей працевлаштування кваліфікованими заявниками відповідно до законів і правил сторони Конвенції, яка проводить визнання, або її складової частини.

5. Якщо компетентний орган з визнання може встановити суттєву різницю між кваліфікацією, визнання якої проводиться, та відповідною кваліфікацією в стороні Конвенції, яка проводить визнання, компетентний орган з визнання прагне визначити можливості для часткового визнання.

6. Кожна сторона Конвенції може визнати кваліфікацію вищої освіти, що присвоюється відповідно до положень про транскордонну освіту або іноземними освітніми установами, що діють на її території відповідно до вимог законодавства, нормативно-правових актів сторони Конвенції або її складової частини, або окремих угод, укладених зі стороною Конвенції, до якої належать такі установи.

Стаття VI. Визнання періодів навчання та попередньої освіти

1. Кожна сторона Конвенції з метою надати можливість завершити навчання за програмою вищої освіти або продовжити навчання у закладах вищої освіти, де це можливо, з урахуванням законодавства сторін Конвенції щодо доступу до подальшої освіти, може визнавати задокументоване або сертифіковане часткове навчання, підтверджену документально попередню освіту, отримані в іншій стороні Конвенції, за винятком випадків, коли між частковим навчанням або попередньою освітою та відповідною частиною програми вищої освіти у стороні Конвенції, яка проводить визнання, встановлена суттєва різниця. В якості альтернативи достатньо, щоб власнику задокументованого або сертифікованого часткового навчання, або задокументованої чи сертифікованої попередньої освіти, отриманих в іншій стороні Конвенції, була надана можливість пройти процедуру оцінки часткового або попереднього навчання за запитом зацікавленої особи.

2. Задокументоване або сертифіковане часткове навчання за програмою вищої освіти визнаної нетрадиційної форми, яке підлягає механізмам порівняння щодо забезпечення якості і належить до системи вищої освіти сторони Конвенції, оцінюється відповідно до процедур та нормативно-правових актів сторони Конвенції або її складової частини із застосуванням тих самих критеріїв, що застосовуються для часткового навчання на традиційній формі.

3. Задокументоване або сертифіковане часткове навчання за програмою вищої транскордонної освіти, програмою міжнародних спільних ступенів або будь-якою спільною програмою, що здійснюється в більш ніж одній країні, з яких принаймні одна є стороною Конвенції, оцінюватимуться відповідно до процедур та нормативно-правових актів сторони Конвенції або її складової частини із застосуванням таких саме критеріїв, що й для часткового навчання, отриманого в одній окремій державі.

Стаття VII. Визнання часткового навчання та кваліфікацій біженців та переміщених осіб

Кожна сторона Конвенції вживає необхідних і можливих заходів у межах власної системи освіти та відповідно до власних конституційних, законодавчих та нормативно-правових положень для розробки виважених процедур, призначених для справедливої та ефективної оцінки того, чи відповідають біженці та переміщені особи встановленим вимогам щодо доступу до вищої освіти, подальших програм вищої освіти або отримання можливостей працевлаштування, у тому числі у випадках, коли часткове навчання, попередня освіта або кваліфікація, отримані в іншій країні, не можуть бути підтверджені документально.

Стаття VIII. Інформація для оцінки та визнання

1. Кожна сторона Конвенції створює прозорі системи вичерпного опису кваліфікацій та результатів навчання, отриманих на її території.

2. Кожна сторона Конвенції, наскільки це можливо, виходячи з її конституційної, законодавчої та нормативно-правової ситуації та структури, повинна запровадити об'єктивну та надійну систему затвердження, визнання та забезпечення якості власних закладів вищої освіти з метою сприяння довірі та впевненості у її системі вищої освіти.

3. Кожна сторона Конвенції створює та підтримує національний інформаційний центр або подібні організації для забезпечення доступу до відповідної, точної та актуальної інформації про її систему вищої освіти.

4. Кожна сторона Конвенції заохочує використання технологій для полегшення доступу до інформації.

5. Кожна сторона Конвенції зобов'язується:

а) забезпечувати доступ до достовірної та точної інформації про системи вищої освіти, кваліфікації, забезпечення якості та кваліфікаційні рамки сторони Конвенції;

б) сприяти поширенню та надавати доступ до достовірної інформації про системи та кваліфікації вищої освіти, а також кваліфікації, які надають доступ до вищої освіти;

в) за необхідності надавати консультації та інформацію стосовно питань визнання, в тому числі критеріїв та процедури оцінки кваліфікацій, а також розробляти матеріали для належної практики визнання відповідно до законів, правил та політики сторони Конвенції; та

г) забезпечувати оперативне надання відповідної інформації щодо будь-якого закладу, який належить до її системи вищої освіти, та будь-якої програми, що діє в цих закладах, з метою надання компетентним органам інших сторін Конвенції можливості перевірити, чи відповідає якість кваліфікації цієї установи вимогам визнання іншої сторони Конвенції.

Стаття IX. Оцінка заявки

1. У першу чергу відповідальність за надання належної інформації несе заявник, який повинен добросовісно надати таку інформацію.

2. Кожна сторона Конвенції гарантує, що установи, які належать до її системи освіти, за запитом власника кваліфікації, закладу або компетентних органів з визнання сторони Конвенції, яка проводить визнання, надають у достатньому обсязі, вчасно та безкоштовно відповідну інформацію.

3. Кожна сторона Конвенції гарантує, що орган, який здійснює оцінку з метою визнання, інформує про невідповідність заявки встановленим вимогам або про встановлення суттєвої різниці.

Стаття X. Інформація про компетентні органи з визнання

1. Кожна сторона Конвенції надає депозитарію цієї Конвенції офіційне повідомлення щодо компетентних органів, які приймають рішення з питань визнання на території цієї держави.

2. У разі наявності центральних компетентних органів з визнання у стороні Конвенції, такі органи відразу беруть зобов'язання дотримуватись положень цієї Конвенції та вживати необхідних заходів для забезпечення виконання положень цієї Конвенції у відповідній юрисдикції.

3. Якщо повноваження щодо прийняття рішень у справах про визнання покладено на складові частини, сторона Конвенції надає депозитарію стислий огляд конституційної ситуації або структури під час підписання, або здачі на зберігання ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, затвердження або приєднання, а також про будь-які подальші зміни. У таких випадках уповноважені органи з визнання повинні вживати відповідних заходів для забезпечення виконання положень цієї Конвенції в межах юрисдикції сторони Конвенції, наскільки це можливо в межах конституційної ситуації та структури сторони Конвенції.

4. Якщо повноваження щодо прийняття рішень з визнання покладені на окремі заклади вищої освіти або інші організації, кожна сторона Конвенції або її складова частина відповідно до її конституційної ситуації або структури, передають текст цієї Конвенції закладам або організаціям і вживають всіх необхідних заходів для підтримки сприятливого розгляду та застосування її положень.

5. Положення пунктів 2, 3 і 4 цієї статті застосовуються, з урахуванням відмінностей, до зобов'язань сторін Конвенції відповідно до цієї Конвенції.

Стаття XI. Додаткові вимоги доступу до програм вищої освіти

1. Якщо прийом на окремі програми вищої освіти залежить від виконання окремих вимог на додаток до загальних вимог щодо доступу до подальшої освіти, компетентні органи сторони Конвенції можуть вимагати від власників кваліфікацій, отриманих в інших сторонах Конвенції,

дотримання таких вимог або перевіряти кваліфікацію, отриману в інших сторонах Конвенції, на відповідність вимогам щодо еквівалентності.

2. Якщо кваліфікації, що надають доступ до вищої освіти в одній стороні Конвенції, присвоюються для доступу до подальшої освіти лише за умов складання додаткових кваліфікаційних іспитів, інші сторони Конвенції можуть зробити доступ до освіти за таких самих умов або запропонувати альтернативу для задоволення таких додаткових умов в межах власної системи освіти.

3. Без шкоди для положень статті IV, прийом до окремого закладу вищої освіти або до окремої програми такого закладу може бути обмеженим або вибіркоким відповідно до чесних та прозорих правил вступу.

4. Виходячи з пункту 3 цієї статті, процедури прийому на навчання повинні розроблятися з огляду на необхідність забезпечення оцінки іноземних кваліфікацій відповідно до принципів прозорості, справедливості та недискримінаційності, задекларованих у статті III.

5. Без шкоди для положень статті IV прийом до окремого закладу вищої освіти може ґрунтуватися на умові достатньої компетентності, продемонстрованої власником кваліфікації мовою або мовами викладання у відповідному закладі або іншими визначеними мовами.

6. Для прийому до програм вищої освіти кожна сторона Конвенції може визнавати кваліфікації, присвоєні іноземними закладами освіти, що діють у її юрисдикції, залежно від конкретних вимог законодавства та правил сторони Конвенції або її складової частини, або окремих угод, укладених зі стороною Конвенції, до якої належать такі заклади.

РОЗДІЛ V. СТРУКТУРИ ВПРОВАДЖЕННЯ ТА СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття XII. Структури впровадження

Сторони Конвенції домовились впроваджувати цю Конвенцію через такі структури або у співпраці з ними:

1. Національні структури впровадження;
2. Мережі національних структур впровадження;
3. Національні, регіональні та глобальні організації з акредитації, забезпечення якості, кваліфікаційних рамок та визнання кваліфікацій;
4. Міжурядова Конференція сторін Конвенції;
5. Регіональні комітети конвенції про визнання.

Стаття XIII. Національні структури впровадження

1. З метою спрощення процесу визнання кваліфікацій вищої освіти, сторони Конвенції зобов'язуються впроваджувати цю Конвенцію через відповідні організації, в тому числі національні інформаційні центри або подібні організації.

2. Кожна сторона Конвенції повідомлятиме Секретаріат Міжурядової конференції сторін Конвенції про власні національні структури впровадження та про будь-які зміни стосовно них.

3. Національні структури впровадження повинні формувати мережі та активно брати участь у роботі таких мереж.

Стаття XIV. Мережі національних структур впровадження

1. Під егідою Міжурядової конференції сторін Конвенції утворюються мережі, до яких залучаються національні структури впровадження сторін Конвенції, які сприяють та допомагають імплементації цієї Конвенції.

2. Мережі забезпечують обмін інформацією, нарощування потенціалу та технічну підтримку сторін Конвенції за запитом.

3. Мережі намагаються посилювати міжрегіональне співробітництво згідно з цією Конвенцією та підтримувати зв'язки з Міжурядовою конференцією сторін Конвенції.

4. Сторони Конвенції можуть брати участь у діючих регіональних мережах, створених регіональними конвенціями про визнання або створювати нові мережі. Участь у діючих регіональних мережах підлягає узгодженню відповідних Регіональних комітетів конвенцій про визнання.

Стаття XV. Міжурядова Конференція сторін Конвенції

1. Створюється Міжурядова конференція сторін Конвенції, далі Конференція.

2. Конференція складається з представників всіх сторін Конвенції.

3. Держави, які не є сторонами цієї Конвенції, та очільники Регіональних комітетів конвенцій з визнання запрошуються до участі у засіданнях Конференції як спостерігачі.

4. Представники відповідних міжнародних та регіональних організацій, а також представники урядових та неурядових організацій, що діють у сфері визнання кваліфікацій вищої освіти, також можуть бути запрошені на засідання Конференції як спостерігачі.

5. Конференція збирається на чергову сесію принаймні кожні 2 (два) роки. Конференція також може скликатися на позачергові сесії на підставі власного рішення або на прохання принаймні однієї третини сторін Конвенції. Конференція матиме проміжну робочу програму щодо міжсесійних заходів. Конференція звітує на кожній з чергових сесій Генеральній конференції Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

6. Конференція збирається на засідання вперше протягом двох (2) років після набрання чинності цією Конвенцією, на якому затверджує свій Регламент.

7. Конференція сприяє застосуванню цієї Конвенції і контролює її виконання шляхом прийняття рекомендацій, декларацій, моделей взірцевої практики або будь-якого відповідного допоміжного тексту на глобальному або міжрегіональному рівні.

8. Конференція може затвердити керівні принципи діяльності для сторін Конвенції у консультації з Регіональними комітетами конвенцій про визнання.

9. Конференція підтримує подальші заходи з моніторингу та звітності керівних органів Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури щодо імплементації Конвенції.

10. Конференція співпрацює з Регіональними комітетами конвенцій про визнання під егідою Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

11. Конференція гарантує наявність необхідного обміну інформацією між Конференцією та Регіональними комітетами конвенцій про визнання.

12. Конференція вивчає питання щодо прийняття проєктів поправок до цієї Конвенції, як це зазначено у статті XXIII. Прийняті поправки не повинні порушувати принципи прозорого, справедливого, своєчасного та недискримінаційного визнання, зазначені в цій Конвенції.

13. Секретаріат Конференції призначає Генеральний директор Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури. Секретаріат готує документацію Конференції, розробляє порядок денний засідань і забезпечує виконання її рішень.

РОЗДІЛ VI. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття XVI. Ратифікація, прийняття або схвалення державами – членами

1. Ця Конвенція підлягає ратифікації, прийняттю або схваленню державами - членами Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури та Святого Престолу згідно з відповідними конституційними та законодавчими процедурами цих держав.

2. Документи про ратифікацію, прийняття або схвалення, передаються на зберігання Генеральному директорів Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

Стаття XVII. Приєднання

1. Ця Конвенція є відкритою для приєднання для всіх держав, що не є членами Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури, але є членами Організації Об'єднаних Націй, на підставі запрошення Генеральної конференції Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури приєднатися до неї.

2. Ця Конвенція також є відкритою для приєднання для територій, які мають повне внутрішнє самоврядування і є визнаними як такі Організацією Об'єднаних Націй, але не отримали повної незалежності згідно з резолюцією 1514 (XV) Генеральної Асамблеї, і які є компетентними в питаннях, охоплених цією Конвенцією, у тому числі щодо укладання договорів з таких питань.

3. Документ про приєднання передається на зберігання Генеральному директорів Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

Стаття XVIII. Набрання чинності

1. Ця Конвенція набирає чинності через три (3) місяці після дати здачі на зберігання двадцятого (20) документа про ратифікацію, прийняття, схвалення або приєднання, але лише для тих держав, які передали на

зберігання свої ратифікаційні грамоти або документи про прийняття, затвердження або приєднання до цієї дати включно.

2. Ця Конвенція набирає чинності стосовно будь-якої іншої сторони через три (3) місяці після здачі на зберігання її ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, затвердження чи приєднання.

Стаття XIX. Відносини сторін цієї Конвенції та сторін Регіональних конвенцій про визнання та інші договори

1. Ратифікація, прийняття, схвалення або приєднання будь-якої з Регіональних конвенцій про визнання не є передумовою для ратифікації, прийняття, затвердження або приєднання до цієї Конвенції.

2. Сторони цієї Конвенції зобов'язані:

а) сприяти взаємній підтримці між цією Конвенцією та іншими договорами, сторонами яких вони є, зокрема Регіональними конвенціями про визнання; і,

б) враховувати відповідні положення цієї Конвенції при тлумаченні та застосуванні Регіональних конвенцій про визнання, сторонами яких вони є, або при укладанні інших міжнародних угод.

3. Ніщо в цій Конвенції не може тлумачитися як зміна прав і обов'язків сторін Конвенції відповідно до Регіональних конвенцій про визнання та будь-яких інших договорів, сторонами яких вони є.

4. Для забезпечення узгодженої взаємодії між цією Конвенцією, Регіональними конвенціями про визнання, будь-якими іншими відповідними двосторонніми або багатосторонніми угодами, а також будь-яким іншим існуючим або майбутнім договором або конвенцією, сторона якої може бути або може стати стороною цієї Конвенції; ніщо в цій Конвенції не може розглядатися, як менш важливе за інші сприятливі положення щодо визнання, зокрема положення про національні інформаційні центри, мережі та суттєву різницю.

Стаття XX. Держави-сторони з федеративним або неунітарним конституційним устроєм

Визнаючи, що міжнародні угоди є однаково обов'язковими для сторін Конвенції незалежно від їхніх конституційних систем, такі положення застосовуються до сторін Конвенції, які мають федеральний або неунітарний конституційний устрій:

а) стосовно положень цієї Конвенції, виконання яких підпадає під правову юрисдикцію федерального або центрального законодавчого органу, сторони Конвенції, які не є федеральними державами;

б) стосовно положень цієї Конвенції, виконання яких підпадає під юрисдикцію кожного із суб'єктів, які входять до складу держави-сторони, як-от: штатів, графств, провінцій або кантонів, які згідно з конституційною системою федерації не зобов'язані вживати законодавчих заходів, федеральний уряд повідомляє в разі потреби компетентним органам таких суб'єктів, як-от: штатів, графств, провінцій або кантонів, про викладені вище положення зі своєю рекомендацією для їхнього прийняття.

Стаття XXI. Денонсація

1. Будь-яка сторона цієї Конвенції може в будь-який час денонсувати цю Конвенцію.

2. Про денонсацію повідомляється письмовим документом, переданим на зберігання Генеральному директору Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

3. Денонсація набирає чинності через дванадцять (12) місяців після отримання документа про денонсацію. Він жодним чином не впливає на зобов'язання щодо умов цієї Конвенції перед стороною Конвенції, яка денонсувала Конвенцію, до дати набрання ним чинності.

4. Денонсація цієї Конвенції ніяким чином не впливає на:

а) рішення про визнання, прийняті раніше відповідно до положень цієї Конвенції;

б) оцінки визнання, які ще знаходяться в процесі виконання в межах цієї Конвенції.

Стаття XXII. Функції депозитарію

Генеральний директор Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури як депозитарій цієї Конвенції інформує держави-члени Організації, або держави, що не є членами Організації, зазначені у статті XVII, а також Організацію Об'єднаних Націй про:

а) здачу на зберігання всіх документів про ратифікацію, прийняття, схвалення або приєднання, передбачені статтями XVI і XVII;

б) денонсації, передбачені статтею XXI;

в) поправки до Конвенції, прийняті відповідно до статті XXIII, і дату набрання чинності поправок, запропонованих відповідно до статті XXIII.

Стаття XXIII. Поправки

1. Сторона Конвенції може шляхом письмового повідомлення на ім'я Генерального директора запропонувати зміни до цієї Конвенції. Генеральний директор розсилає таке повідомлення всім сторонам Конвенції. Якщо протягом шести (6) місяців з дати відправлення повідомлення, не менше половини (1/2) сторін Конвенції погодяться з пропозицією, Генеральний директор подає таку пропозицію до наступного засідання Міжурядової конференції для обговорення та можливого прийняття.

2. Поправки приймаються двома третинами (2/3) більшості присутніх і сторін, які голосують.

3. Після прийняття, поправки до цієї Конвенції подаються сторонам Конвенції для ратифікації, прийняття, схвалення або приєднання.

4. Для сторін Конвенції, які ратифікували, прийняли, схвалили або приєдналися до них, поправки до цієї Конвенції набирають чинності через три (3) місяці після здачі на зберігання документів, згаданих у пункті 3 цієї статті, двома третинами (2/3) сторін Конвенції. Після цього для кожної сторони Конвенції, яка ратифікує, приймає, схвалює або приєднується до поправки, зазначена поправка набирає чинності через три (3) місяці після дати здачі цією стороною Конвенції її ратифікаційної грамоти, документа про прийняття, затвердження або приєднання.

5. Сторона, яка приєднується до цієї Конвенції після набрання поправками чинності у відповідності до пункту 4 цієї статті, якщо не висловить інших намірів, вважатиметься:

- а) стороною Конвенції з урахуванням правок,
- б) стороною Конвенції до прийняття поправок по відношенню до сторін Конвенції, які не пов'язані з цими поправками.

Стаття XXIV. Реєстрація в Організації Об'єднаних Націй

Відповідно до статті 102 Статуту Організації Об'єднаних Націй ця Конвенція реєструється у Секретаріаті Організації Об'єднаних Націй на прохання Генерального директора Організації Об'єднаних Націй з питань освіти, науки і культури.

Стаття XXV. Тексти, які мають юридичну силу

Ця Конвенція була складена арабською, китайською, англійською, французькою, російською та іспанською мовами, причому всі шість текстів мають однакову юридичну силу.

- КІНЕЦЬ -